

Jeg har spurgt skatteministeren, om skatteministeren kunne bekræfte det. Og skatteministeren snakker udenom. Alle ved, at der intet er sket.

Skatteministeren (Svend Erik Hovmand):

Jeg synes, det er lidt trist, at formanden for Folketingets Skatteudvalg ikke er opmærksom på den sammenhæng, som jeg nu nogle gange har peget på, nemlig sammenhæng mellem direkte og indirekte beskatning. Hvad hjælper det, at man får en lempelse af skatten på arbejdsindkomster, hvis man samtidig får en stigning på en række andre indirekte skatter, grønne afgifter osv.?

Den omfordelingspolitik er den, vi har været vidne til gang på gang under socialdemokratisk ledede regeringer, og jeg tror, at befolkningen er træt af den. Jeg tror, at befolkningen er træt af som hunden at skulle spise sin egen hale. Det er ikke det, jeg forstår ved skattelettelse.

Det, jeg forstår ved skattelettelse, er nedsættelse af skatten på arbejdskraft og en reel nedsættelse inden for de rammer, der nu er til rådighed, ikke med yderligere rammer til rådighed. Men efter at vi har gennemført et skattestop, vil vi reducere skat på arbejde uden samtidig at forøge nogle andre afgifter, som i virkeligheden gør, at det kan være lige fedt det hele.

Hermed sluttede spørgsmålet.

Spm. nr. S 2260

25) Til skatteministeren af:

Jens Peter Vernersen (S):

»Vil ministeren oplyse, om skattestoppet bringer regeringen nærmere på muligheden for at nedsætte skatten på arbejde?«

Skriftlig begrundelse

Spørgsmålet stilles, da finansministeren har oplyst, at skattestoppet koster ca. 1½ mia. kr. årlig på andre skatter end skat på arbejde.

Jens Peter Vernersen (S):

Det er jo det spørgsmål, som skatteministeren var begyndt at tage fat på, nemlig om skattestoppet bringer regeringen nærmere på muligheden for at nedsætte skatten på arbejde.

Jeg mener faktisk, det er godt gjort, at det ikke er tilfældet, og det vil jeg sådan set gerne høre skatteministerens bemærkning til.

Skatteministeren (Svend Erik Hovmand):

Nu skal jeg ikke gentage den diskussion, vi netop har haft, men understrege, at forudsætningen for, at man kan ændre kursen, altså er, at man standser op og vender skibet, som jeg var inde på før.

Jeg er af den opfattelse, at den proces, vi nu har indledt, er kendt af enhver, altså at vi med virkning fra regeringens tiltrædelse i slutningen af november gennemførte skattestoppet på den måde, at vi sagde, at fra det øjeblik ville vi ikke være med til at gennemføre eller træffe beslutning om nye skatter og afgifter. Det var punkt 1.

Punkt 2 var så at fjerne de allerede planlagte skatter og afgifter i den gamle regeringens finanslovforslag.

Punkt 3 er at arbejde målrettet på at få gennemført en direkte nedsættelse på skat på arbejdsindkomster med virkning fra den 1. januar 2004.

Den kurs er nu lagt. Det valg er gjort. Den beslutning er truffet. Og det er den vej, den nye regering agter at gå.

Jens Peter Vernersen (S):

Jeg kan forstå, at skatteministeren holder fast på det synspunkt, at der er den sammenhæng mellem skattestop og nedsat skat på arbejdet. Det er skatteministeren og måske andre i skatteministerens parti stort set de eneste, der gør.

Når man læser vismændenes rapport, eksisterer den sammenhæng ikke. Når man læser, hvad økonomerne skriver, eksisterer den sammenhæng ikke.

Når skatteministeren siger, at man arbejder direkte og målrettet på at nedsætte skatten, så skriver vismændene jo netop i deres redegørelse, som blev offentliggjort her kl. 12 – jeg går ud fra, at skatteministeren har haft lejlighed til at læse den – at skattestoppet isoleret set betyder en forværring, en forringelse af muligheden for at sætte skatten på arbejde ned.

Så problematiserer man i øvrigt også, at der sker en besværliggørelse for at sikre en hurtig gældsreduktion, men den slags er skatteministeren åbenbart ikke optaget af. Skatteministeren gentager stort set de samme synspunkter, uanset om der er hold i dem eller ikke.